

[Gudrun Hasselriis.]

tro, at det drejede sig om særligt kvalificerede Personer, men disse Betjente antages direkte fra Gaden, ja, en Del af dem har endda i Forvejen arbejdet ved Anlæg af tyske Flyvepladser.“

Da alt Ekstraarbejde for Lærerne betales meget ringe uden Hensyn til Stigninger i øvrigt, er det meget vanskeligt for Lærerne at forbedre deres finansielle Status. Særlig grelt stiller Forholdet sig for de samgifte. Jeg skal ogsaa her tillade mig at nævne nogle Tal. Naar en gift Adjunkt har 6 267 Kr., har en samgift Adjunkt 5 055 Kr. Naar en gift Lektor har 8 547 Kr. har en samgift Lektor 7 221 Kr. Naar en gift Lærer ved Folkeskolen har 5 940 Kr., har en samgift Lærer 4 900 Kr. Uretfærdigheden er blevet særlig stor i Krigsaarene, ved at Reguleringstillægget, der udgør saa stor en Del af Lønnen, halveres for begge Parter ved Giftermaal. Naar dertil kommer, at de samgifte ogsaa kommer til at betale en højere Skat, idet de betaler af den samlede Indkomst, forstaar man, hvor uretfærdigt de samgifte hidtil er blevet behandlet. Den nuværende uretfærdige Ordning kan meget let føre til Opløsning af mange Hjem og medføre, at de unge opgiver at stifte Hjem og lever sammen uden at være gift eller lader sig skille og deler Børnene mellem sig, og det kan dog ikke være i Samfundets Interesse, at vi faar den Udvikling her i Landet.

For Lærerne gælder det, at de skal aflægge Løfte om at varetage deres Embede med Nidkærlighed og Trofasthed. Det samme Forhold gælder vist alle Tjenestemænd, og for dem alle gælder det, at man stiller større Krav til deres Holdning, end man stiller til andre. Det ser man ogsaa af Tjenestemandsdømstolene, og det finder vi vist alle helt rimeligt.

Meget i et Land afhænger af, at man kan stole paa Tjenestemændene. Vi er vist alle enige om, at danske Tjenestemænd stort set har vist en fortrinlig Holdning i de onde Aar, og samtidig er deres Kaar blevet katastrofalt forringet. I Tusinder af Hjem ventes der paa Lønningskommissionens Betænkning. Alle ved, at Landet er blevet fattigt, og at der skal spares saa meget som muligt, men man venter og haaber, at det maa lykkes Lønningskommissionen og det høje Ting at skabe en Ordning, der paa ret og rimelig Maade gengiver Tjenestemændene den Stilling i Samfundet, de før har haft i Forhold til andre Samfundsklasser.

Holm: Det Spørgsmaal, jeg her skal omtale, har Betydning langt ud over det lokale, og det har vel derfor Krav paa særlig Interesse hos det høje Ting. Jeg kan ikke tale om Forholdene ved Thyborøn uden at fremhæve dette. Dernæst vil jeg indledningsvis anføre, at det ærede Medlem Hr. Fibiger før Jul under sin Omtale af forskellige lokale Forhold i Thisted Amt — det findes i Folketingstidende Sp. 853 — kort har berørt Spørgsmaalet.

Efter min Opfattelse maa man sætte Thyborøn i første Række blandt de større Sager, som Rigsdagen kommer til at beskæftige sig med i indeværende Samling. Naar jeg saaledes fremhæver Sagens Betydning, vil det maaske forekomme en eller anden mærkværdigt, at jeg som lokal Repræsentant ikke allerede tidligere under Debatten har beskæftiget mig med Sagen. Grunden hertil er imidlertid den, at en lokal Deputation ønskede at forelægge Sagen for de paagældende Myndigheder, og at jeg ved min Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder modtog den glædelige Oplysning, at den højtærede Minister selv ønskede at tage Forholdene i Øjesyn, og at Befolkningen ved denne Lejlighed nok skulde faa Lejlighed til at fremføre sine Synspunkter og Ønsker. Af Grunde, som jeg her ikke skal komme nærmere ind paa, kunde Besøget først finde Sted for nylig. Befolkningen har med Tilfredshed konstateret den højtærede Ministers Interesse for Sagen derved, at han har foretaget en lang og besværlig Rejse ved Vintertide, og Befolkningen haaber nu paa et gunstigt Resultat og tror at have Lov til at udlede dette af den højtærede Ministers ganske vist sparsomme Udtalelser. Jeg skal fra dette Sted bringe den højtærede Minister Befolkningens bedste Tak for Besøget.

Jeg skal endvidere i denne Forbindelse bemærke, at Befolkningen i Thyborøn ogsaa haaber paa den højtærede Fiskeriministers forstaaende Støtte, naar Thyborøn Kanalens Skæbne nu forhaabentlig snart skal afgøres. Der knytter sig meget store Fiskeriinteresser til Afgørelsen — alle andre Interesser ufortalt.

Thyborøn er jo ikke et nyt Problem; det er tværtimod meget gammelt. Naar det stadig henstaar uløst, kan det vel kun skyldes de uhyre Vanskeligheder og den ret betydelige Usikkerhed, som er forbundet med en Kamp med utøjlede nedbrydende Naturkræfter. Det maa erkendes, at en Løsning ikke kan tilvejebringes ved ensidig Hensyntagen til denne eller hin Erhvervsinteresse. Naar Sagen skal løses, maa Sag-